

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Krahuly a soudců JUDr. Lenky Novotné a Mgr. Tomáše Hodného ve věci

žalobkyně: **Vršanská uhelná, a. s.**, IČO 28678010
sídlem V. Řezáče 315, 434 67 Most
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D., LL.M.
sídlem Přístavní 321/14, 170 00 Praha

proti

žalovaným:

1. [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Věrou Novákovou
sídlem Vrchlického 802/46, 460 14 Liberec XIV-Ruprechtice
2. [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem Pavlem Uhlem
sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5 – Smíchov
3. [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. Věrou Novákovou
sídlem Vrchlického 802/46, 460 14 Liberec XIV-Ruprechtice
4. [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem Pavlem Uhlem
sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5 – Smíchov
5. [redacted] narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. Věrou Novákovou
sídlem Vrchlického 802/46, 460 14 Liberec XIV-Ruprechtice

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Míková.

6. [REDACTED], narozená dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupená advokátem Pavlem Uhlem
sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5 – Smíchov

7. [REDACTED], narozená dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupená advokátkou Mgr. Věrou Novákovou
sídlem Vrchlického 802/46, 460 14 Liberec XIV-Ruprechtice

8. [REDACTED], narozená dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupená advokátem Pavlem Uhlem
sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5 - Smíchov

pro 70 509 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 1. 6. 2023, č. j. 39 C 269/2020-256

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se **potvrzuje**.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným č. 1., č. 3, č. 5 a č. 7 na nákladech odvolacího řízení částku 26 216 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokátky Mgr. Věry Novákové.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným č. 2, č. 4, č. 6 a č. 8 na nákladech odvolacího řízení částku 33 530 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokáta Pavla Uhla.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud zamítl žalobu o zaplacení 70 509 Kč s příslušenstvím (výrok I.), žalobkyni uložil povinnost zaplatit žalovaným č. 1, č. 3, č. 5, č. 7 na nákladech řízení 164 448 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalovaných Mgr. Věry Novákové (výrok II.) a dále žalobkyni uložil povinnost žalovaným č. 2, č. 4, č. 6, č. 8 na nákladech řízení 216 619 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaných Pavla Uhla (výrok III.).
2. Okresní soud rozhodoval o žalobě, již žalobkyně požadovala náhradu újmy ve výši 70 509 Kč s konkretizovaným příslušenstvím. Tvrdila, že žalovaní neoprávněně vnikli 29. 10. 2019 v ranních hodinách do dobývacího prostoru Slatinice, v němž provozuje hornickou činnost a obsadili skryvkové kolesové rypadlo, blokádu ukončili 31. 10. 2019 kolem 16. hodiny po zásahu Policie České republiky (dále jen „Policie ČR“), která žalované zajistila. Zákaz vstupu do dobývacího prostoru všem nepovolaným osobám v zájmu ochrany jejich života a zdraví vyplývá ze zákona a je na místě zřetelně označen. Policie ČR po zjištění totožnosti žalovaných věc postoupila k projednání přestupku Obvodnímu báňskému úřadu pro území kraje Ústeckého. V příčinné souvislosti s úmyslným protiprávním jednáním žalovaných jí vznikla újma spočívající v zastavení pracovní činnosti rypadla, utlumení všech souvisejících činností a v nákladech na zajištění okolního prostoru po dobu neoprávněného obsazení rypadla. Konkrétně se jedná o náklady na posílení ostrahy 38 680 Kč, na zajištění vysokozdvizné plošiny ke komunikaci mezi žalovanými a policejním orgánem 8 338 Kč, mzdové náklady v důsledku překážky v práci na straně zaměstnavatele 17 588 Kč a s tím související odvody na sociálním a zdravotním pojištění 5 933 Kč.
3. Všichni žalovaní nárok odmítli s tím, že se tvrzeného jednání nedopustili a přestupková řízení vedená vůči nim všem byla zastavena.
4. Okresní soud po obsáhlém dokazování zaměřeném především na spornou otázku pasivní legitimace žalovaných vyšel ze zjištění, že předmětný skutek ekologických aktivistů spočívající v blokádě rypadla žalobkyně ve dnech 29. - 31. 10. 2019 je zachycen v úředním záznamu Policie

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Míková.

ČR ze dne 11. 11. 2019, č.j. [REDAKCE], z jehož obsahu vyplývá, že aktivisté byli po dobrovolném ukončení blokády zajištění, nespolupracovali a kladli pasivní odpor, neměli u sebe osobní doklady, obličej a dlaně měli zalepené a pomalované nezjištěnou látkou. Byl zjištěn poznatek k [REDAKCE] ze zájmového prostředí skupiny [REDAKCE] a skrytě pořízeny fotografie obličejů dvou osob – [REDAKCE] a [REDAKCE], jejichž totožnost byla následně potvrzena podle osobní znalosti a podobnosti s fotografiemi v dostupných informačních systémech Policie ČR. Totožnost dalších osob se zjistit nepodařilo, byly natipovány na základě veřejných databází a databází Policie ČR jako [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]. V případě všech žalovaných sepsala Policie ČR oznámení o přestupku a postoupila je příslušným správním orgánům. Okresní soud měl za prokázané, že veškerá přestupková řízení byla zastavena. Řízení vedená před Magistrátem města Mostu pro podezření z přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb. ve vztahu k žalovaným č. 4, č. 5, č. 7 byla zastavena dne 5. 3. 2020 z důvodu, že skutek nespáchaly, ve vztahu k žalovaným č. 1, č. 2, č. 3, č. 6, č. 8 z důvodu, že spáchání skutku jim nebylo prokázáno. Řízení vedená před Obvodním báňským úřadem pro území kraje Ústeckého v Mostě pro podezření z přestupku podle § 40a odst. 1 písm. a) zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), byla zastavena ve vztahu k žalovaným č. 2, č. 4, č. 7 dne 3. 11. 2020 z důvodu, že skutek nespáchaly a ve vztahu k ostatním žalovaným proto, že odpovědnost za přestupek zanikla. Okresní soud měl dále za prokázané, že žalovaná č. 2 byla v době blokády rypadla legitimována Policií ČR v Praze 1, žalovaná č. 4., č. 5 a č. 7. byly přítomny na výuce v Brně. Z výslechů žalobkyní navržených svědků z řad příslušníků Policie ČR ([REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]) okresní soud nezískal žádné relevantní informace ke zjištění totožnosti žalovaných. Z výpovědi Mgr. [REDAKCE], který se jako jediný zabýval ustanovováním osob v dané věci, vyplynulo, že osobně žalované neviděl, viděl pouze jejich fotografie, které byly ovšem odlišné od těch, které jsou součástí spisu v dané věci. Fotografie založené ve spise k identifikaci osob vést nemohou a sám si přes osobní znalost není jistý, kdo na nich je. Uvedl, že v souvislosti s ustanovením osob nejsou ke stanovisku přikládány žádné dokumenty, z nichž by bylo možno způsob zjištění totožnosti odvodit. Okresní soud dále vyšel ze zjištění, že Policie ČR prověřovala totožnost natipovaných osob dotazy na rodinné příslušníky ([REDAKCE] jako otce žalovaného č. 1, [REDAKCE] jako matku žalované č. 3), osoby z místa bydliště ([REDAKCE] k žalované č. 3, [REDAKCE] k žalované č. 8) a sepisovala o tom úřední záznamy. Konstatoval, že tytéž osoby, které měly dle úředních záznamů Policie ČR potvrdit totožnost žalovaných č. 1., č. 3, č. 8, v rámci svědeckých výpovědí na základě předložených fotografií ze spisu rozhodně popřely, že by se jednalo o žalované a bez výjimky uvedly, že ve spise založené fotografie jsou množstvím, kvalitou i obsahem odlišné od těch, které jim předložila k identifikaci Policie ČR, ať šlo o otce žalovaného č. 1 [REDAKCE], který uvedl, že na fotografiích nikoho nepoznává a ani dříve nepoznal, stejně tak matka žalované č. 3. Z výpovědi svědka Ing. [REDAKCE] jako bývalého pronajímatele bytu žalované č. 8 vyplynulo, že pokud se jej Policie ČR dotazovala, zda poznává žalovanou č. 8, předložila mu jiné fotografie, na jedné z nich ji tehdy poznal, nyní ji poznal na jiné podobné fotografii podle profilu. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že by na jedné z fotografií mohla být s velkou pravděpodobností žalovaná č. 3. Okresní soud uzavřel, že pasivní legitimace žalovaných č. 2, č. 4, č. 5, č. 7 jako škůdců je provedenými důkazy vyloučena, v případě ostatních žalovaných o ní přetrvává pochybnost, neboť se nepodařilo objasnit, jakými ověřitelnými postupy, podle jakých databází, na základě jakých fotografií Policie ČR ztotožnila žalované č. 1, č. 3, č. 6, č. 8 jako osoby, které provedly blokádu rypadla žalobkyně. Shodný závěr učinil i v případě žalované č. 8, kdy svědek [REDAKCE] jednak předem věděl, koho má na fotografiích poznat a ztotožnění podle profilové fotografie (pakliže není ani zřejmé, o jakou fotografii se jednalo), mohlo být zkreslené. Okresní soud dodal, že jeho pochybnosti byly umocněny skutečností, že Policie ČR „ztotožnila“ jako pachatele předmětného skutku 4 osoby, jejichž účast na blokáde rypadla byla následně vyloučena. Pro nedostatek pasivní legitimace všech žalovaných proto žalobu zamítl. Nad rámec konstatoval, že by jinak zákonné předpoklady odpovědnosti za škodu byly

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Míková.

splněny. Úspěšným žalovaným přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšné žalobkyni podle § 142 odst. 1 o. s. ř., jednotlivé položky přiznaných nákladů řízení podrobně vypočetl.

5. Proti tomuto rozsudku v celém rozsahu podala včasné odvolání žalobkyně, která okresnímu soudu vytkla nesprávná skutková zjištění i nesprávné právní posouzení věci. Namítla, že osoby, které se dopustily protiprávního jednání, byly v převážné většině Policií ČR známé z důvodu jejich předchozí činnosti. Právě osobní znalost osob dopouštějících se typově obdobného protiprávního jednání policisty specializovaných útvarů byla pro ustanovení žalovaných klíčová. Poukázala na to, že úřední záznamy o zajištění osoby ve vztahu k žalovaným č. 1, č. 3 a č. 8 sepsané Policií ČR bezprostředně po jejich zajištění obsahují osobní identifikační údaje a že z úředního záznamu Policie ČR o průběhu policejní akce [REDAKCE] ze dne 1. 11. 2019 vyplývá, že u třech zajištěných osob se podařilo bez pochybností zjistit jejich totožnost. Z kontextu je zřejmé, že se jedná právě o žalované č. 1, č. 3, č. 8., ostatní byli tzv. natipováni. Z výpovědi svědka [REDAKCE], který popsal postup a metody Policie ČR při ustanovování osob operativně pátracími úkony pracovníků majících určitou specifickou odbornost ve smyslu osobní znalosti prostředí, v němž se žalovaní pohybují, vyplynulo, že ustanovení osoby znamená její ztotožnění bez nutnosti provádět další šetření, zatímco natipování osoby znamená určení totožnosti pouze s určitou mírou pravděpodobnosti a vyžadující provedení dalších opatření ke ztotožnění. Má za to, že okresní soud vyhodnotil jí navržené důkazy nesprávně a že pasivní legitimace byla prokázána minimálně u žalovaných č. 1, č. 3, č. 6 a č. 8. Nevidí důvod, proč by závěry příslušných orgánů Policie ČR neměly mít k prokázání pasivní věcné legitimace žalovaných dostatečnou důkazní váhu tím spíše, tvoří-li ve spojitosti s ostatními provedenými důkazy (výpověďmi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]) ucelený důkazní řetězec. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobě zcela vyhověl. Pro případ potvrzení napadeného rozsudku navrhla, aby odvolací soud žalovaným odepřel právo na náhradu nákladů řízení postupem podle § 150 o. s. ř. Důvody hodné zvláštního zřetele pro navrhovaný postup spatřuje v tom, že pokud by okresní soud neměl pochybnosti o pasivní věcné legitimaci žalovaných, byla by žaloba úspěšná.
6. Žalovaní v písemném vyjádření k odvolání shodně navrhli potvrzení napadeného rozsudku. Poukázali na to, že argumentuje-li žalobkyně tím, že Policie ČR by se neměla mýlit, pak opomíjí, že ve čtyřech případech se mýlila prokazatelně. V obecné rovině lze sice přitakat žalobkyni, že jediným prostředkem ztotožnění nemůže být občanský průkaz, ale to neznamená, že zákonem k tomu účelu předvídané nástroje jako rekonognice, porovnání DNA či otisků prstů, je možno nahradit spekulací. Česká republika je státem právním, nikoli policejním, a tomu se musí podříditi i procesy dokazování. Okresní soud k závěru o neprokázané pasivní legitimaci žalovaných dospěl poté, co veškeré důkazy navržené žalobkyní provedl a také řádně zhodnotil. S aplikací § 150 o. s. ř. na náklady řízení nesouhlasili. Namítli, že výše nákladů je jednak dána prostým faktem, že žalobkyně zažalovala 8 lidí, a musela být proto srozuměna s rizikem vzniku nákladů řízení, které jim mohou být v případě jejího neúspěchu (byť s redukcí) přiznány, a dále je ovlivněna velkým počtem jednání a prováděných důkazů navrhovaných žalobkyní. Zdůraznili, že nestáli před volbou, zda se soudit, ale nezbylo jim než si zjednat advokáty k procesní obraně. Dodali, že žalobkyně uplatněný nárok opírala toliko o oznámení Policie ČR o přestupku, nikoli o rozhodnutí, jímž by byl kdokoli z nich za přestupek odsouzen, a třebaže si musela být vědoma toho, jak s podklady Policie ČR naložily orgány veřejné správy, na žalobě vůči nim všem setrvala i poté, co všechna řízení o přestupcích byla zastavena.
7. Krajský soud jako soud odvolací přezkoumal napadený rozsudek, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a odvolání neshledal důvodným.
8. Soud prvního stupně vycházel ze skutkového stavu věci tak, jak je podrobně popsán v odůvodňující části napadeného rozhodnutí. Skutkový stav zjistil řádně, v rozsahu pro rozhodnutí potřebném, provedl (§ 120 odst. 1 o. s. ř.) všechny důkazy navržené žalovanou po poučení podle § 118a o. s. ř. k prokázání jí tvrzených skutečností, hodnotil důkazy objektivně jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, s námitkami účastníků se vypořádal a nic podstatného nepominul. Odvolací soud sdílí skutkové závěry soudu prvního stupně, které vyplývají z provedeného

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Míková.

dokazování a sdílí i jeho právní závěr, pokud jde o neprokázání pasivní legitimize žalovaných jakožto škůdců. Na odůvodnění napadeného rozsudku proto lze zcela odkázat.

9. Podle § 63 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále jen “zákon o Policii České republiky”) prokázáním totožnosti se rozumí prokázání jména, popřípadě jmen, příjmení, data narození a v případě potřeby také adresy místa trvalého pobytu, adresy místa pobytu nebo adresy bydliště v zahraničí, rodného čísla a státní příslušnosti. Rozsah a způsob zjišťování osobních údajů musí být přiměřené účelu zjišťování totožnosti (odst. 1). Policista je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přestupku (odst. 2 písm. a/). Odmítne-li osoba uvedená v odstavci 2 prokázat svoji totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po poskytnutí potřebné přiměřené součinnosti a policista nemůže její totožnost zjistit provedením úkonu na místě, je oprávněn osobu předvést k provedení úkonů směřujících ke zjištění její totožnosti. Potřebnou součinnost k prokázání totožnosti policista poskytne způsobem a v rozsahu, který nezmaří účel úkonu (odst. 3). Nelze-li totožnost předvedené osoby zjistit na základě sdělených údajů ani v dostupných evidencích, je policista oprávněn získat informace potřebné k jejímu ztotožnění snímáním daktyloskopických otisků, zjišťováním tělesných znaků, měřením těla, pořizováním obrazových, zvukových a jiných záznamů a odebíráním biologických vzorků umožňujících získání informací o genetickém vybavení (odst. 4). Nelze-li úkon podle odstavce 4 pro odpor osoby provést, je policista oprávněn tento odpor překonat. Způsob překonání odporu musí být přiměřený intenzitě odporu. Překonat odpor osoby nelze, jde-li o odběr krve nebo jiný obdobný úkon spojený se zásahem do tělesné integrity (odst. 5).
10. Vycházela-li žalobkyně při podání žaloby pouze z oznámení o přestupcích učiněných Policií ČR na základě údajného zjištění totožnosti žalovaných, pak soud prvního stupně správně zjistil, že žádný ze žalovaných nebyl v proběhlých řízeních před správními orgány shledán vinným ze spáchání přestupku a konkrétně u žalovaných č. 2, č. 4, č. 5, č. 7 bylo dokazováním vyloučeno, že se zdržovaly na místě, kde došlo ke škodné události. Závěr soudu prvního stupně, podle něhož i v případě ostatních žalovaných přetrvává pochybnost o jejich pasivní legitimize jakožto škůdců, nebylo-li prokázáno, jakými ověřitelnými postupy, podle jakých databází, na základě jakých fotografií Policie ČR ztotožnila žalované č. 1, č. 3, č. 6, č. 8 jako osoby, které provedly blokádu rypadla žalobkyně, je logickým výsledkem zhodnocení všech provedených důkazů v jejich vzájemné souvislosti postupem podle § 132 o. s. ř., jemuž není co vytknout. Na jeho podporu odvolací soud dodává, že dle provedených důkazů i u žalovaných č. 1, č. 3, č. 8, kteří měli být dle úředních záznamů Policie ČR ze dne 31. 10. 2019 zajištěni a tzv. ustanoveni, dodatečně probíhaly operativní úkony k prověření jejich totožnosti, o čemž svědčí úřední záznamy o dotazech na konkrétní osoby (██████████, ██████████), jež však v rámci svých svědeckých výpovědí v tomto řízení údaje zachycené v úředních záznamech zcela vyvrátily, resp. zpochybnily (██████████, ██████████). Žádný z žalobkyní navržených a provedených důkazů tak jednoznačně neprokázal zjištění totožnosti, byť jediného z žalovaných jako domnělého škůdce, a to ani po poučení, kterého se jí dostalo (dokonce opakovaně) ve smyslu § 118a odst. 3 o. s. ř. s poučením o následcích nesplnění důkazní povinnosti. Lze sice souhlasit se žalobkyní, že Policie ČR může ke zjištění totožnosti osob využít operativně pátrací úkony prováděné pracovníky, kteří mají ve smyslu osobní znalosti prostředí, v němž se dané osoby pohybují, určitou specifickou odbornost, její výstupy by však měly být nezpochybnitelným způsobem podloženy, což v daném případě splněno nebylo, použité metody a prostředky ztotožnění z úředních záznamů (§ 64 odst. 2 zákona o Policii České republiky) nevyplývají. Příznačné je, že ani jeden z vyslechnutých policistů se nebyl schopen věcně a konkrétně vyjádřit ke způsobu identifikace žalovaných, svědek Mgr. ██████████ sice obecně popsal způsob a metody policejní práce při ustanovování a identifikaci osob, zároveň však připustil, že podle fotografií založených ve spise k identifikaci dojít nemohlo a sám si přes osobní znalost prostředí nebyl jistý, kdo je na nich zachycen. Přisvědčit argumentaci žalobkyně by znamenalo nadřadit důkazní hodnotu úředního záznamu policie o tom, co měla konkrétní osoba sdělit, výpovědi téže osoby jako svědka po řádném poučení.

11. Policie ČR disponuje přesně stanovenými prostředky k prokázání totožnosti osob i v případě, že jsou podezřelé ze spáchání přestupku, jak vyplývá z ust. § 63 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3, 4, 5 zákona o Policii České republiky. Tyto však v daném případě zůstaly nevyužity a důsledkem je, že totožnost osob, které provedly blokádu rypadla žalobkyně, nebyla spolehlivě zjištěna. Soud v občanském soudním řízení srovnatelná oprávnění a prostředky k dispozici logicky nemá a nemůže liknavý či nedůsledný postup policejních orgánů nahradit. Povinnost k náhradě škody nelze uložit na základě pouhé možnosti, že se konkrétní osoba protiprávního jednání dopustila, jakkoli by bylo možno se pozastavit nad tím, že se ke svým aktivistickým počínům ve jménu ochrany klimatu sama hrdě nehlásí.
12. Z těchto důvodů odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil podle § 219 o. s. ř., a to i v závislých nákladových výrocích, neboť v okolnostech věci neshledal zvláštního zřetele hodné důvody k mimořádné aplikaci moderačního ustanovení § 150 o s. ř. Žalobkyně musela být srozuměna s rizikem možného neúspěchu, pokud svůj nárok uplatnila vůči žalovaným pouze na základě oznámení o přestupku, tedy dříve, než správní orgány o podaných oznámeních rozhodly, a v řízení proti nim všem pokračovala i po seznámení se s výsledky přestupkových řízení. Náklady vynaložené na právní zastoupení k obraně práv žalovaných nelze považovat ani zčásti za neúčelné, počet úkonů právní služby pak odpovídá obsáhlému dokazování vedenému z iniciativy žalobkyně. Výše přiznaných nákladů řízení byla vyčíslena správně a na odůvodnění jednotlivých položek v napadeném rozsudku odvolací soud podrobnostech odkazuje.
13. Odvolání žalobkyně nebylo úspěšné, právo na náhradu nákladů odvolacího řízení proto náleží plně úspěšným žalovaným (§ 224 odst. 1 o. s. ř., § 142 odst. 1 o. s. ř.). Účelně vynaložené náklady žalovaných č. 1, č. 3, č. 5, č. 7 v odvolacím řízení sestávají z odměny advokátky za dva společné úkony právní služby za každého ze žalovaných (písemné vyjádření k odvolání, účast u odvolacího jednání) po 3 152 Kč podle § 7 bod 5., § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“), z paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč ke každému společnému úkonu podle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu a náhrady za promeškaný čas advokátky cestou k odvolacímu jednání z Liberce do Ústí nad Labem a zpět v rozsahu čtyř půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, celkem tedy 26 216 Kč. Účelně vynaložené náklady žalovaných č. 2, č. 4, č. 6, č. 8 v odvolacím řízení sestávají z odměny advokáta za dva společné úkony právní služby za každou ze žalovaných (písemné vyjádření k odvolání, účast u odvolacího jednání) po 3 152 Kč podle § 7 bod 5., § 12 odst. 4 advokátního tarifu, z paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč ke každému společnému úkonu podle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu, cestovného advokáta k odvolacímu jednání osobním automobilem z Prahy do Ústí nad Labem a zpět při obousměrné vzdálenosti 172 km, kombinované spotřebě 8,1 l/100 km, ceně benzínu 38,20 Kč/1 litr a paušální náhradě za 1 km ve výši 5,60 Kč (za použití vyhlášky č. 398/2023 Sb.) ve výši 1 495 Kč, náhrady za promeškaný čas cestou k odvolacímu jednání v rozsahu čtyř půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, to vše s připočtením náhrady za 21 % daň z přidané hodnoty podle § 137 odst. 3 o. s. ř. (ze základu 27 711 Kč) ve výši 5 819,31 Kč, celkem tedy 33 530 Kč. Povinnost k zaplacení náhrady nákladů odvolacího řízení uložil odvolací soud žalobkyni v zákonné třídenní lhůtě podle § 160 o. s. ř. k rukám advokáta, který žalované v tomto řízení zastupoval (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR za podmínek uvedených v ustanovení § 237 o. s. ř. Dovolání se podává prostřednictvím okresního soudu, který rozhodoval v prvním stupni. Přípustnost dovolání (§ 237 až 238a o. s. ř.) je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Ústí nad Labem 1. března 2024

JUDr. Jiří Krahula v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Míková.